

Rab'bin insanı (Yuhanna 6:52-59)

Tanrı'nın isteği insanlığa sevgi vermek, ve insanların bunu bilmektir. Tanrı'nın bu isteği Rab'bin insanlarında gerçekleşmektedir. Biri "Tanrı'nın isteği nedir?" diye sorarsa biz Rab'bin insanı olarak kendi imanımızı açıklayabilmemiz lazımdır. Birçok insan Tanrı'nın yardımını isteyerek O'nun yönetiminde olmasını istemez. Ve genelde Rab'bin isteğine göre yaşamayı Rab için her şeyi vazgeçmek olarak yanlış anlar. Ve bu Rab'bin insanı olmamıza büyük engeller olur. Dolayısıyla biz Tanrı'nın isteğinin ne olduğunu iyice bilmeliyiz.

İsa insanlığı mutsuz durumundan kurtarmaya geldi (Matta 1:21). Bu konuda Rab "Beni gönderenin isteği, bana verdiklerinden hiçbirini yitirmemem, son gün hepsini diriltmemdir. Çünkü Babam'ın isteği, Oğul'u gören ve O'na iman eden herkesin sonsuz yaşama kavuşmasıdır. Ben de böylelerini son günde dirilteceğim" (Yuhanna 6:39-40) diye söyledi. Kim olursa olsun insanı kurtarmak için Rab ne yaptığını bilirse şaşıracaktır. İnsanın kurtuluşu için Baba Tanrı'nın planı Tanrı'nın Oğlu'nun kanını dökerek ölmesiydi (Matta 16:13-23).

Vaftizci Yahya kendisine yaklaşan İsa'yı görerek 'İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!' (Yuhanna 1:29) diye söyledi. Yani Yahya İsa'nın kanını dökerek ölmesi gerektiğini biliyordu. Tanrı günahımızı yok etmek için kendi Oğlu'nu dünyaya gönderdi. Tanrı'nın Oğlu Baba Tanrı'nın isteğine itaat ederek kendisini fidiye olarak verdi.

İsa'nın gelişinden ölümüne kadar hiçbir şey kolay değildi. O Tanrı'yla eşit olduğu halde dünyaya geldi ve normal bir insan gibi yaşadı. Kendisini çok alçalttı. O bizi Rab'bin insanı yapmak için sıkıntılara dayandı. O'nun bu dünyaya geldiğinde bir ahırda doğması O'nun yaşamı ne kadar sıkıntılı olduğunu göstermektedir.

Yeşaya 53:1-12'de yazılmış olduğu gibi İsa dış görünüş olarak güzel değildi ve fakirdi. O insanlar tarafından hor görüldü ve günahkârlarla birlikte öldü. O baskı görüp eziyet çektiyse de Ağzını açmadı. Kesime götürülen kuzu gibi, Kırkıcıların önünde sessizce duran koyun gibi Açmadı ağzını. Ama insanlar O'na günahkâr gibi davrandı, ama O'nun çarmıhtaki ölümü insanlığın günahını bağışlatmak içindi. O ölürken de günahkârlar için dua etti. Ve 10.ayette "RAB'bin istemi onun aracılığıyla gerçekleşecek" diye yazılmış olduğu gibi Tanrı'nın isteği İsa Mesih aracılığıyla gerçekleşti.

Tanrı insanın kurtuluşu için kendisini feda etmeye karar verdi ve bunu gerçekleştirdi. İnsanı kurtarmak için Tanrı'nın Oğlu fidiye olması gerekiyordu.

Tanrı yedek olanları insanlara vermedi, insanları mutlu etmek için Oğlu'nun kanını dökmesini sağladı. Ve İsa insanın kurtuluşu için taşıması gereken ağır yükleri bırakmayarak sonuna kadar dayandı. Yani büyük zarara rağmen bütün insanlığa sevgi verdi, Rab'bin insanlarına sevinçle lütfetti.

Biz Rab'bin fedakârlığını anladığımız için Rab'bin insanı olduk. İsa kanını dökerek öldü ve kendisini bize vererek Rabbimiz oldu. Rab kendi beden ve kanını yiyip içenleri sadece Rab'bin insanı olarak kabul eder (Yuhanna 6:53-57). Rab'bin kanını içince artık Rab'bin sözünü işiterek anlayabilir. Ve Rab'bin bedenini yemek demek Rab'bin sözüne itaat ederek tecrübe etmek demektir. Rab'bin beden ve kanını yiyip içenler Rab'bin fedakârlığını anlayanlardır. Rab bunların Rab'bin insanı olmasını sağlamak için son gün çürümeyen beden olarak değişmesini sağlamak için bugünde Tanrı'nın sözüyle yetiştirmektedir.

Rab'bin insanının sıkıntılı günlerinde Rab'den yardım istemeye hakkı vardır (Mezmurlar 50:15). Problem şu ki insanlar normal günlerde Tanrı'yı ihmal ederler ve sıkıntılar gelince ancak Tanrı'yı ararlar. Ama normal günlerde şükranla Tanrı'ya hizmet eden olması lazımki Tanrı'dan yardım alabilir. Luka 12:9 “Ama kim beni insanlar önünde inkâr ederse, kendisi de Tanrı'nın melekleri önünde inkâr edilecek” diye söyledi. Melekler bizlere yardım edenlerdir. Ama biz eğer şükranla Rab ile iletişim yapmakta değilsek melekler bize yardım etmek için beklemekte olsalar da Rab sessiz kalacaktır. Melekler eğer “Rab, bu kişiye yardım edeyim mi?” diye Rab'bin buyruğunu beklerse de Rab sessiz kalırsa melekler hareket edemezler (Süleymanın Özdeyişleri 1:28).

Rab'bin insanı Rab'bin sevgisine katılmalıdır. 1.Yuhanna 3:16 “Sevginin ne olduğunu Mesih'in bizim için canını vermesinden anlıyoruz. Bizim de kardeşlerimiz için canımızı vermemiz gerekir” diye söyledi. Rab'bin insanı iman yaşantısını iyice sürdürebilmeleri için kilisenin başka üyelerine yardım etmelidir. Böylece Rab'bin isteğini yerine getiren kilise sağlanır. İlk olarak kiliseye gelenleri yalnız bırakmamalıdır. O'na Rabbi öğretmelidir, onun ne yapmak gerektiğini öğretmek eğitmelidir. Onun Tanrı'nın sözüyle yaşayabilmesi için yardım etmelidir.

Rab'bin beden ve kanını yiyip içmiş olanların ruhsal yaşantısını iyice sürdürebilmeleri için güzel kilise ortamını sağlamak lazım. İlk olarak kiliseye gelmiş olanlar da yakın hissederek kiliseye iyice uyabilmeleri için ortam sağlamak lazım. Kutsalların birbirlerini teselli ederek hizmet etmelerini sağlamalıdır. Herkes Rab'bin insanları arasındaki sorumluluk ve görevini yapmalıdır. Başka insanlar kendisine iyilik yaptıysa pozitif şekilde teşekkür etmek lazımdır. Kimse iyilik yaptıktan sonra ‘Ben neden bunu yapmışım?’ diye pişman olmamasını sağlamalıdır.

Biz Rab'bin fedakârlığı sayesinde ölüm, mutsuzluk ve üzüntüden çıkıp

sonsuz yaşam aldık. Çeşit çeşit sıkıntılarla karşılaşabiliriz ama yüreğimiz esenlikle doludur. Rab'bin beden ve kanını yiyip içenler dünya sıkıntılarından dolayı ümitsiz kalmamalıdır. Biz Rab'bin yetiştirmekte olduğu Rab'bin insanı olduğumuzu hatırlayarak bütün sorumluluğumuzu yapmalıyız. Ruhsal yaşantı için çok iyi kilise ortamlarını sağlamaya çalışmalıyız.

20140831 SHK